

Alena Valová
moje
lásky
|5|

m o j e l á s k y – 5

ALENA VALOVÁ

MŮJ TICHÝ HLAS
ČEKÁ U VÁS
U DVEŘÍ
JEDNO JE JISTÉ
JEN SRDCE ČISTÉ
UVĚŘÍ...

VŽDY BYL MŮJ SEN
PRO LIDI JEN
ZPÍVAT, HRÁT
MILÝM SLŮVKEM POHLADIT
TÓNEM ÚSMĚV NALADIT
RADOST DÁT

moje
lásky
5

Moji milí přátelé,

ani se nechce věřit, že už se takto spolu setkáváme po páté – zřejmě proto, že jsme naladěni na stejných vlnách a proto asi máme k sobě tak blízko...

Ti z Vás, co už máte doma některé z těch předešlých dílů, víte, proč jste sáhli i po dalším. Vám chci moc a moc poděkovat za pochvalné ohlasy – jsou pro mě opravdu tou největší odměnou. Pro autora není nic krásnějšího, než když mu čtenářka sdělí: „...Tvoje knížka je součástí mého života, každý den večer si přečtu aspoň pár Tvých veršů...“

Že se v textech často objevují pojmy jako láska, něha, cit, mír, přátelství – to byl záměr, protože právě tyto hodnoty se čím dál víc z mezilidských vztahů vytrácí a to je špatně, to je zlé, hodně zlé...

Kéž by ty mé stránky psané srdcem pomohly ke znovuvzkříšení všeho dobrého a krásného, co dělá člověka člověkem, aby náš život byl ještě šťastnější, smysluplnější a taky bohatší...

Vaše Alena Valová

Ing. Roman STRAKA

je český autor, žijící ve Vídni. Kromě toho, že píše hudbu i texty různých hudebních žánrů (vč. muzikálu), zpívá, dělá baviče, moderuje, od dětství hraje koncertně na akordeon, ještě aranžuje pro různá hudební seskupení. V poslední době dokonce hraje na vlastnoručně vyrobenou pilu a dudy.

V Bulharsku má dívčí kvartet DIANA, který hraje jeho muziku nebo jeho úpravy. Už dlouhá léta spolupracuje asi s dvacítkou hudebních vydavatelů v Rakousku, Německu i jinde. Jeho skladby se už počítají ne na stovky, ale na tisíce...

Koncem listopadu 2010 mi od něj přišel první e-mail – někde na internetu zahlédl moje jméno. To, že píšu texty a verše, hraju na harmoniku, zpívám a taky

moderuji – proč ne. Takových žen je víc. Ale jak sám uvedl: „*ženská jako autorka hudby...*?“ No tak mi Roman napsal – od té doby naše e-mailová pošta mezi Vídní a Viganticemi přes PC běží vesele dál. Jenom jsme velmi brzy od počátečního vzájemného poznávání přešli do aktivní tvorby. Dřív spolupracoval s mnoha textaři, poslední roky svoji muziku svěřuje výhradně mně. Asi i proto, že v 99 % skladeb odpovídají texty délkám not.

Dnes už má naše „autorská dvojice“ na svém kontě 1056 skladeb (k 31.1.2016) s rozmanitými náměty, které mají velkou šanci oslovit široké spektrum diváků různých věkových kategorií a výrazně zpestřit i obohatit repertoár větších kapel i menších hudebních skupin nebo sólistů.

Vydali jsme první z třídílné série zpěvníků pro děti (po 12 písních), určené pro nižší ročníky základních škol a pro MŠ – předškoláky. Další dva díly čekají na své vydavatele (sponzory) stejně jako dva zpěvníčky písní o růžích, případně CD z našich vánočních skladeb, pro maminky nebo výběr písní o lásce, přátelství, vztahu k rodnému kraji i k muzice.

Knížky – MOJE LÁSKY 2 až 5 – to jsou vlastně sbírky mých textů na Romanovu muziku (kromě oddílu minibonusů.) Názvy skladeb si Roman určuje sám, jsou součástí notového zápisu, zaslaného k textování. Určitý nesoulad ve frázování a odchylky v rytmu veršů jsou dány autorovým velmi specifickým přístupem ke tvorbě melodií.

A.V.

T E X T Y

na hudbu

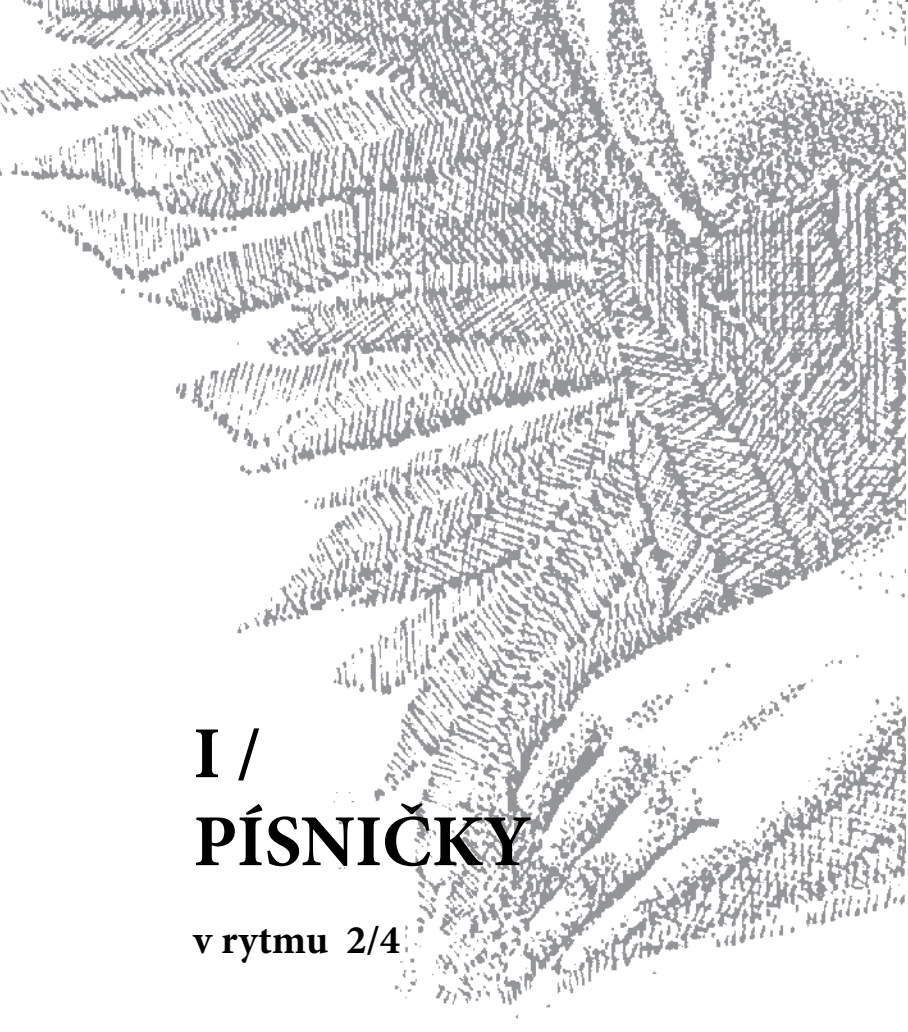
**ROMANA
STRAKY**

I /
PÍSNÍČKY
v rytmu 2/4

II /
PÍSNÍČKY
v rytmu 3/4

III /
PÍSNÍČKY
v rytmu 4/4

IV /
BONUS
(A.V.)

I / PÍSNÍČKY

v rytmu 2/4

JAKO Už je trošku znát –
ZAMLADA stáří šlape na paty...
Nemusíš se bát,
zvládneme to, já a ty.

Vždyť se máme rádi,
pořád voní lásky květ –
jen ať roky kolem pádí,
můžou nám jen závidět.

Já mám kliku,
že jsi se mnou,
řeč o lásce ze zvyku
není o nás dvou!

Dál mám tě ráda,
jako v době mládí –
stejně jako za mlada
to nám dvěma ladí.

**DĚVČE
Z AMERIKY**

Na návštěvě mám tu ze zámoří
nafoukanou mladou holku –
málem ji angličtinou umořím,
neví, jak tančit na polku.

Asi hřeší na to, že je hezká,
kritizuje všechno zdejší –
jenže holky z Česka
ty jsou přece
na světě ty nejkrásnější.

Děvče z Ameriky, co ty víš,
jak to chodí na světě,
všemu rozumíš a znáš
a všechno smíš,
vždyť jsi z nejlepšího
státu na planetě.

Dobří lidé z malé zemičky
rádi tě tu pohostí –
než tou cestou krásy
prošlapeš si střevíčky,
naučíš se skromnosti.

KOJETÍN Mládí je to tam,
málokdy jsme fit,
přesto berem život jako dar,
navzdor trampotám
stojí za to žít,
když má člověk kamarádů pár.

Věřte, že pokročilý věk
ten nám nevadí,
stejně si zazpíváme,
dokud nám stačí hlas –
i když nám to
sem tam trochu neladí,
u muziky sejdeme se zas.

Z hanácké roviny
v písni letí pozdravy –
od přátel a známých
čerstvé noviny:
sejdem se v hospůdce
u Moravy.

V létě když slunce jas
zlaté klasy nechá zrát,
v tomto čase v Kojetíně
muzikanti nám
budou hrát.

KDO Na světě to vždycky lehké není,
TO VÍ já však na to nejsem sám,
když mi někdy schází dívčí políbení,
tak si svoji píseň zazpívám.

Pak už mně nic nechybí k tomu,
aby se zdál hezký celý svět,
jdu jak do zahrady do království tónů,
stačí jenom přivonět.

Jen klíč houslový
cestu k ráji ukáže,
lásku v srdcích – možná, kdoví,
taky vzbudit dokáže.

Ten smutný nebývá,
kdo má českou polku rád,
s naší kapelou ať zpívá
písničky, co dneska budem hrát.

LADNÁ Svým srdcem nechávám se vést,
kde znám dobré lidičky,
tam všude z vesniček a měst
je slyšet nejhezčí české písničky.

Pár dobrých kamarádů mám,
s kterými potkávám se rád,
sejdem se všichni znovu tam,
kde svoji nejmilejší dám si hrát.

Zveme vás, dojed'te k nám,
na slovácké hody do Ladvé,
věřte mi, já už to tam znám,
s písničkou vaše srdce omládne.

Na zdravíčko ťuknou si zas
dobrým vínkem všichni přátelé,
tak přijďte taky mezi nás,
ať je nám u muziky vesele.

NA Ví to každý z nás:
ČEŘÍNKU s hezkou písničkou
že muzika nejlepší je lék.

Při ní zas a zas
děda s babičkou
nehledí na pokročilý věk.

Srdce pohladí nám její tón,
vstoupí zář do očí...
V sále začne shon,
hned ona a on
na parketu polku roztočí.

Tak je to odjakživa:
hned je lidem do zpěvu,
tónů pár a celý sál se rozezpívá,
milé tváře, plné úsměvů...

Já to tam na Čeříнку znám,
když tam začnou harmoniky hrát –
přesvědčí se každý sám,
kdo má naši českou polku rád.

STRÁNÍ 2 Rodné místo mívá zvláštní dar –
nemůžeš jej zapomenout...
Vzpomínky zpět vrátí roků pár,
které mívají sílu pout.

Za láskou jak za hvězdičkou,
za přáteli, za kytíčkou,
zpět se zase vrátit
letí přání do oblak.
Za nejhezčí z mládí písničkou
vracíš se domů jak ten pták.

U nás, v Strání, zpívá každý rád
hity české muziky –
někdo u cimbálu chodí tancovat,
druhý třeba u harmoniky.

Třetí fandí dechové kapele,
na sále si povyskočí –
všem je u nás dobře a vesele,
radost lidem vstoupí do očí.

Kdo je náhodou smutný nebo sám,
dojde pro náladu k nám.

**ZA
HUMNY**

Kdyby to jen naši věděli,
s kým se tajně sejdu v neděli –
i když je můj chlapec nesmělý,
asi by to vědět nechtěli.

Můj táta, až by se dozvěděl,
možná by tu naši mladou
lásku pochopil –
leda by už dávno zapomněl,
že sám kdysi mladý byl.

Kluk jak obrázek
dát mi pusu už se chystá,–
spoustu otázek
pro něj budu mít, jsem si jistá.

Proč, když jsem za humny s ním,
krásně mi je na duši?
Asi proto, že mi srdce poprvé
láskou buší...

**ZA
HÁJOVNOU**

Má milá, chci ten důvod znát,
hezká jsi, jak růže rozvitá –
víš dobře, jak moc tě mám rád,
proč mě líbat odmítáš?

Jen pojd' do mého objetí,
než zvadne velké lásky květ –
co když všechno krásné odletí?
Nebudeme mladí do sta let...

Tam na louku čarovnou
dnes tě, holka, odnesu,
je pár kroků za hájovnou,
tam si sednem do vřesu.

Že ti sladkou pusu dám,
to se nikdo nedoví –
jen slaviček z mlází
bude zpívat nám
a ten to přece na nás nepoví.

ZA PÁR! Novina se brzy roznese,
všecky hezké holky, těšte se!
„Sbohem, kasárna“,
řekne rota nezdárná.

Ještě dvakrát provoláme „zdar!“,
další večer obsadíme bar,
z metru stříhnem
jen dva centimetry,
vždyť to máme „za pár!“.

Náš velitel nebyl žádný ras,
vážil si ho skoro každý z nás –
zvolá „vpravo hled“,
do civilu nástup – teď!“

Na vojně se nejvíc ocení,
že na muže kluka promění –
stejně pozná výcvik generála
prý až se ožení...

**ZA
RYBNÍKEM**

Čím to je, že nejvíc na jaře
milencům polibky chutnají
a jejich zrůžovělé tváře
kouzlo mladé lásky tají.

Tajemství prozradit nestihne
ani ta kukačka na buku
o tom, že před svým klukem
holka zjihne,
když ji požádá o ruku.

Tam za rybníkem běží cestička,
že tam spolu často chodíme,
ví už celá vesnička.

Všichni jistě tuší,
jak moc tě mám rád,
vždyť si tě, lásko, na mou duši,
za pár týdnů budu brát.

ZADANÁ Pravdu má to přísloví:
„těžký život bez ženy“ –
teprve až láska muže osloví,
poznává, jak je ten svět blažený.

A když má svou ženu rád,
bude zářit jak to sluníčko –
večer i ráno dovolí mu dát
líčko na líčko.

Druzí štěstí v lásce mají,
jenom já tu smůlu mám –
jiní s holkama se objímají,
proč já smutný zůstávám tu sám?

Jedna jako malovaná
před časem moc se mi líbila –
řekla mi, že už je zadaná,
že bohužel jinému
dávno srdce slíbila.